

POSTANOWIENIE

30 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Monika Koba

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 30 stycznia 2024 r. w Warszawie,
zażalenia P. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R.

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu
z 21 lutego 2023 r., XI Ga 1255/19 (XI WSC 3/23)

w sprawie z powództwa J.M.

przeciwko P. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w R.

o zapłatę,

oraz z powództwa wzajemnego P. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R.

przeciwko J.M.

o zapłatę

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy we Wrocławiu postanowieniem z dnia 21 lutego 2023 r. odrzucił wniesioną przez pozwaną P. spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w R. skargę kasacyjną od wyroku tego Sądu z dnia 4 listopada 2020 r. jako spóźnioną i złożoną w sprawie o wartości przedmiotu zaskarżenia, która nie osiągnęła progu zaskarżenia kasacyjnego (art. 398⁶ § 2 w zw. z art. 398⁵ § 1 i 398² § 1 k.p.c.).

Pozwana spółka – reprezentowana przez Prezesa Zarządu w osobie E.J., złożyła osobiście zażalenie na powyższe postanowienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych i dotyczy ono także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji.

Skarżąca P. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R. – reprezentowana przez Prezesa Zarządu w osobie E.J., samodzielnie sporządziła zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 21 lutego 2023 r., przy czym z okoliczności sprawy nie wynikało, aby należała do kręgu osób zwolnionych z obowiązku reprezentacji przez adwokatów lub radców prawnych, stosownie do art. 87¹ § 2 k.p.c.

Nieusuwalna wada zażalenia, polegająca na jego wniesieniu przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej skutkuje koniecznością jego odrzucenia, bez możliwości jej sanowania (zob. m.in. niepublikowane postanowienia Sądu Najwyższego z 12 grudnia 2013 r., V CZ 70/13; z 3 czerwca 2015 r., V CZ 25/15; z 9 maja 2014 r., I PZ 9/14; z 7 maja 2014 r., II CZ 19/14; z 15 maja 2015 r., III PZ 7/15; z 16 września 2015 r., III CZ 40/15; i z 29 stycznia 2016 r., II CZ 97/15).

Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy rozpoznał zażalenie w składzie jednego sędziego zgodnie z art. 397 § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w brzmieniu ustalonym ustawą z 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2023 r., poz. 1860); uwzględniając, że art. 32 ust. 1 zd. 1 ustawy nowelizującej stanowi, że w postępowaniach wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy sąd rozpoznaje sprawę w składzie zgodnym z przepisami ustawy zmienianej, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 394¹ § 3 oraz w zw. z art. 87¹ k.p.c.).

[A.T.]

[a]